

בפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת זהר דולב להמן
חבר ועדה – מר ימין בכור, חינוך
חברת ועדה – גב' לינדה אביטן, עו"ס
נציג שב"ס – מר יוסף יעקב גרוס
מזכירת וועדה – גב' אוראל עזר

המשיבה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד קרן שטרית

1
2

1. האסיר מרצה מאסר ראשון למשך 18 חודשים ויום בגין עבירות חברות בהתאחדות בלתי מותרת, מגע עם האויב, נוכחות באסיפה של התאחדות בלתי מותרת וקשירת קשר לזריקת חפץ נפיץ. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע ולגזר הדין, בסוף שנת 2017, הצטרף האסיר לחבורה שביקשה לחשד פעילות הקוטלה האסלאמית באוניברסיטת ירושלים הפתוחה שבשכם. ביוני 2018, תקשר האסיר עם מגורש ברצועת עזה לצורך קידום תכנית זו. בדצמבר 2017, השתתף האסיר בעצרת המונית של חמאס, במסגרתה לבש מדים, הופיע במופע צבאי והניף דגלים המזוהים עם חמאס. ביולי 2018, קשר קשר להכנת מטען נפץ, בהתאם לרשימת חומרים שקיבל מהמגורש בעזה ואף העביר כ-25 כדורי ירי, על מנת להוציא מתוכם את טבק השריפה שישמש להכנת מטען הנפץ. קשירת הקשר אם כך לא הייתה במסגרת תכניות ודיבורים בעלמא. מדובר בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן ומשכך יש בהן כדי ללמד על המסוכנות הנטענת על ידי באת כוח המשיבה.

2. התנהגות האסיר בכלא תקינה. אין לחובתו עבירות משמעת ואף לא חמך" שלילי. על פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: עניו מנצור] ולא די בהתנהגות ללא דופי כדי ללמד על

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-07-27827 אסיר נ' מדינת ישראל

- 1 זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח' (27.11.18) -
2 להלן : ענין צופי].
- 3 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר אומנם כללית ומתייחסת לחומרת מעשיו. מקובלת עלינו טענת
4 ב"כ האסיר, כי חו"ד שב"כ לא מתייחסת באופן קונקרטי לאסיר ולמסוכנות הנשקפת ממנו -
5 אולם נקבע בפסיקה כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית,
6 שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים
7 לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון
8 המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע [ראו והשוו ענין צופי וענין
9 מנצור].
- 10 4. האסיר היה קטין בעת ביצוע חלק מהעבירות וכיום מדובר במי שהוא צעיר לימים. צודק ב"כ
11 המבקש כי יש לתת לעובדה זו משקל, כמו גם לעובדה שמדובר במי שלקח אחריות על מעשיו חרף
12 קשיים ראייתיים משמעותיים, כפי שנקבע בגזר הדין. אולם על פי ההלכה הפסוקה, גם כשמדובר
13 בצעיר, שזה לו מאסרו הראשון, בגין עבירה שביצע בהיותו קטין - חומרת העבירה מהווה ראייה
14 לכאורה לסיכון שיש בשחרורו [ראו והשוו רע"ב 4612/16 פלוני נ' ועדת השחרורים (25.07.16),
15 ענין צופי וענין מנצור].
- 16 5. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי -
17 הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.
- 18 6. מפי האסיר שמענו שהוא מצטער על מעשיו, מתחרט ומבקש לחזור לביתו, למשפחתו וללימודיו.
19 האסיר ציין כי הבין את הטעות שלו ולמד ממנה. אף אם ניתן לראות בדברים מינוריים אלו הבנה
20 של חומרת העבירות, חרטה על המעשים שביצע והתחייבות שלא יחזור על מעשיו - הרי שעל פי
21 הפסיקה "אין די באמירה בודדת שנעשית בפני ועדת השחרורים שכנותה ומניעה אינם ברורים
22 וידועים" כדי ללמד שהאסיר עבר שינוי אידיאולוגי ותפיסת עולמו לא מגלה עוינות או מסוכנות
23 כלפי ביטחון המדינה. דברים אלו מקבלים משנה תוקף בהינתן המעשים בהם הודה ובגינם הורשע
24 [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].
- 25 לכך יש להוסיף העובדה שהאסיר לא שילם הקנס שהושת עליו וגם בכך יש כדי ללמד על העדר
26 חרטה כנה ואמיתית.
- 27 אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראייה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.

**ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות
לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001**

וש"ר 19-07-27827 אסיר נ' מדינת ישראל

- 1 עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף
2 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר
3 בשחרור מוקדם.

- 4 בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו, בהינתן נתוניו האישיים ונסיבות חייו של האסיר, כמו גם העובדה
5 שהיה הקטין בעת ביצוע חלק מהעבירות – הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה

- 6 ניתנה והודעה היום כ"ז חשוון תש"פ, 25/11/2019 במעמד הנוכחים.

מר ימין בכור,
חבר וועדה

גב' לינדה אביטון,
חברת וועדה

זהר דולב להמן,
שופטת

מר יוסף יעקב גרוס,
נציג שב"ס